

ВАРНЕНСКИ РАБОТНИКЪ

Органъ на Варненската Окр. Комунистическа Организация.

Излиза два пѣти седмично — вторникъ и петъкъ — струва мѣсечно 4 лева. Обявления и реклами по споразу.ѣние. — Всичко въ прѣдплата.

Всичко за вѣстника се изпраща до Народенъ Домъ — Варна за в. „Варненски Работникъ.“ Брой 50 стотинки.

Варненското работничество СТРОИ!

Напоследъкъ Варненскитѣ организирани пролетарии при Комунистическата партия, покрай ежедневною си организационна работа, прѣдприеха една смѣла и удивителна по своята колосалность акция — тѣ се заловиха да изградятъ свой работнически домъ. Въ цѣната на непосилни материални жертви и съ мощната подкрѣпа на двѣтѣ работнически кооперации „Освобождение“ и „Просвѣта“ Варненското работничество пристѣпи къмъ осъществяване отдавно лелѣното си мечта, — именно да се снабди съ собствено помѣщение, къдѣто свободно ще може да се отдаде въ проучване и разрешаване на поставенитѣ му отъ живота и историята задачи. Сърдцата на хиляди работници се заливатъ отъ небивалъ възторгъ при мисълта че тѣ, отруденитѣ роби на капитала, могатъ вече, благодарение на постигнатата братска солидарность и развито класово съзнание, да изградятъ величественъ домъ, отъ къдѣто ще се дава тонъ и направление на крайно изострената и ожесточена класова борба между труда и капитала.

Нуждата отъ ново, голѣмо клубно помѣщение стана неотложима слѣдъ свършването на войната, когато работническото движение доби масовъ характеръ. Отъ нѣколко стотинѣ души прѣди войната днесъ работническото е организирано при мѣстната Комунист. партия въ 19 професионални секции съ 3000 членове. Тѣй буйно разрасналото се парт. и синдикално комунистическо движение поиска найнастойчиво подслонъ за да може да се развива правилно и редовно. За събранията, бесѣдигѣ, конференцитѣ и пр. на секциитѣ и ржководнитѣ имъ органи сѣ необходими помѣщения, съ каквито до сега не разполагахме. Ако тѣснотията и недостатъчността на съществующия народенъ домъ се чувствуваше прѣди войната, днесъ масовитѣ организации се просто задушаватъ въ него, сплватъ една на друга работата си и не могатъ да се впуснатъ

волно въ вихара на прѣдварителната трескава организационна дѣйность, каквато несъмнено имъ прѣдстои до приближаващия 12-ти побѣденъ часъ.

Отъ друга страна организираното работничество не може вече да разчита че ще му бждатъ отпуснати голѣмитѣ общински и частни салони, които до сега наемаше при извънредни случаи на публични събрания, конферанси, вечеринки и пр. Богатитѣ салонипритежатели срѣщу никаква цѣна не ще даватъ подъ наемъ салонитѣ си на борящитѣ се срѣщу тѣхъ и класата имъ пролетарии и малоимотни. Красноречиво доказателство за това е факта, че салона на Прошекъ не се отдава на комуниститѣ, а общинскитѣ салони „Зала Съединение“ и „Лѣтния театъръ“ се отпускатъ (и то не се знае до кога) срѣщу непоносимъ скѣпъ наемъ отъ 1200 лв. Буржуазията сама подсказва на трудящитѣ се маси, че трѣбва да изградятъ свой клубове, ако искатъ да живеятъ като организация и се развиватъ като класа сама за себе си.

Варненскитѣ организирани работници сѣ дълбоко проникнати отъ съзнанието за голѣмата необходимость отъ собствено, широко и удобно за разрастванитѣ комун. организации клубно помѣщение. Тѣ даватъ всичко катвото могатъ и пари и непосредственъ трудъ въ помощъ на работническитѣ кооперации „Просвѣта“ и „Освобождение“ които откупиха зданието на ул. „Владиславъ“ № 6 срѣщу училището „Св. Методи“ и започнаха ремонтирането му. Въ обширния му дворъ ще бжде издигнатъ голѣмъ салонъ, за която цѣль се правятъ нуждитѣ приготовления — въ доставяне материали, разчистване и събаряне за нищо негоднитѣ пристройки и приспособяване на по-удобнитѣ да служатъ за събрания на професионални секции.

Варненскитѣ работници сѣ на правъ пѣтъ. Като ичели работятъ тѣ непрѣжнато и неуморно за изграждането на мощни революционни организации, които не се спиратъ прѣдъ голѣмитѣ трудности шо противника — буржуазията — изпрѣчва по пѣтя имъ. Тѣй солидно изградени масовитѣ професионални организации скоро ще направятъ върховно

то усилие — да повалятъ смъртния си врагъ, да разрушатъ гнилитѣ основи върху които се крѣпи крѣвото господство на буржуазията и да построятъ величественото здане на свѣтската държава и на комунизма. Впрочемъ, другари работници, продължавайте хода си съ сѣщия темпъ къмъ свѣтлата цѣль на вашия животъ — комунизма!

ХРОНИКА

Уволненитѣ общински чиновници и служащи сѣ подали протестъ до тричленната комисиия съ слѣдното съдържание:

„До господина прѣдседателя на тричленната комисиия. — Тукъ

Господинъ прѣдседателю,
Отъ 24 Май до днесъ сѣ уволнени повече отъ 150 чиновници изредани въ приложения тукъ списъкъ.

По единъ начинъ се изхвърлятъ хора — добросвѣстни работници, владеющи виртуозно работата си, служили редъ години и при разни режими. Не засегнати до сега, днесъ тѣ се изхвърлятъ безъ всѣкакви основателни и законни причини.

Върпрѣни даванитѣ отъ Васъ декларации, че косъмъ нѣма да падне отъ главата на чиновницитѣ — маса добросвѣстни чиновници сѣ на улицата: Тѣхнитѣ многочислени семейства, вдовици, сираци и инвалиди сѣ безъ подрѣжка.

И отъ кого се замѣстватъ?
Докато за уволненитѣ не могатъ се намѣри и най-малки свѣдения за тѣхни некрасиви дѣла, напротивъ за новоназначенитѣ, може да се каже съ положителность, че повечето отъ тѣхъ сѣ неподготвени за работата която имъ се възлага и има личнотѣ отъ тѣхъ тъмни и явно компрометирани.

Уволненитѣ чиновници понасятъ съ себеотрицание мизерията въ която ги хвърляте. Тѣ направиха паралелъ между досегашното управление и сегашното. Тѣ си излизатъ горди съ дигнати чела, подчертавайки факта, че спрямо тѣхъ се извършва една жестока несправедливость; но

тъ си излизатъ съ увѣреността, че привлекъ е денътъ, когато тази несправедливостъ ще бѣде прѣмахната веднажъ за винаги.

Оставени тѣ и тѣхнитѣ семейства на произвола на днешнитѣ тежки условия на животъ, на бушувачата вѣнъ безработица, обръщаме секъмъ Васъ съ най-голъма настойчивостъ за тѣхнитѣ законни искания, а именно:

1) Да се изплатятъ веднага заплатитѣ имъ до деня на уволнение, а сжщо и разликитѣ отъ повишени заплати, които иматъ да получаватъ. Такава е била законната практика до сега, такава трѣбва да бѣде и сега.

2) Тѣзи отъ уволненитѣ чиновници, които иматъ да прѣдаватъ или има да се отчитатъ, трѣбва да се уволняватъ не съ фиксирана дата, а отъ деня на здаванетоъ, защото не могатъ тѣ да бждатъ лишени отъ заплатата до като здадатъ.

Подобни заповѣди сж незаконни и трѣбва да се поправятъ за уволненитѣ до сега чиновници и да се има прѣвдидъ за слѣдващитѣ, които ще уволняватъ.

3) При едно таково масово уволнение на чиновници и обрѣчането тѣхъ и тѣхнитѣ семейства на гладна смъртъ, Вие сте длъжни да спазите прѣдварителното петнадесетъ дневно прѣдупрѣждение.

Уволненитѣ чиновници държатъ на тѣзи си искания.

Делегиранитѣ отъ потърпѣвилитѣ служащи да поднесатъ протеста на прѣдседателя на тричленната комисия, били посрѣщнати отъ послѣдния съ насмѣшка. „Протдства е много дързкъ, заявилъ той, Промѣнитѣ, които направихме ни се наложиха. Тѣ е било въ миналото, тѣй и ще бѣде — нѣма защо да се възмушавате“. Самиятъ протестъ той не приелъ и го върналъ на делегацията, която веднага слѣдъ излизането си отива въ регистратурата и го прѣдава на съответния чиновникъ да го регистрира въ дневника на общината. Зарегистриранъ съ вх. № 16,643 бр. отъ 11/IV

Съ това послѣдно изгявление надъ чръвѣрнитѣ нужди на общинскитѣ наемници, общинската буржуазна тричленна комисия под черта за лишень пѣтъ голѣмата си класова омраза и злоба къмъ всичко, което не е изгубило способността да реагира срѣщу мизерията, въ която днешния строй-го е поставило да се разлага. Е добръ! Жертвитѣ на буржуазна диктатура — уволненитѣ общински служащи, по-голъмата частъ отъ

които сж организирани въ пролетарската организация на държавнитѣ и пр. служащи, посрѣщатъ съ стоицизмъ и редко себеотрицание голѣмитѣ страдания на които ги подхвърлятъ джелатитѣ имъ. Тѣ заявяватъ гордо че съ по-голъма упоритостъ и прѣданностъ ще продължаватъ да участвуватъ въ най-великата историческа борба, борбата на пролетариата за събаряне кървавото и грѣшно господство на капитала и за въдворяване величавата наредба на свободния комуналенъ трудъ.

Варненскитѣ работници и малоимотни горѣщо поздравяватъ върнитѣ си и доблестни братя — сътрудници въ коравата освободителна борба и заедно съ тѣхъ извикватъ:

Долу буржуазната диктатура!

Въ недѣля 19 того 10 ч. прѣди обѣдъ Публично събрание въ салона на кооперация „Просвѣта“. Всѣки работникъ трѣбва да го посѣти!

На разни адреси.

Съ ЦИНИЗМА на вулгарентъ прѣстѣпникъ автора на уводната статия въ бр. 1 на в. „Варненски Общински вѣстникъ“ се опитва да заблуди читателитѣ си и да ги убѣди че разгнването на Варнен. Комунистич. общ. съвѣтъ е актъ напълно справедливъ, извършенъ въ името на общитѣ интереси на гражданството. Търгащтъ на перото не се е посвѣнилъ да се подиграе съ гражданитѣ, като имъ поднася статия, пълна съ противоречия, нелѣпости и буржуазна мърсотия. Докато той отначало бръшолови че „повикътъ на изнемогващото гражданство“ прѣдизликалъ разтурянето на комуната, 30 реда слѣдъ това четемъ признанието, че този мръсенъ актъ се дължи не „на гражданското съзнание“, а е послѣдница на комплотъ противъ пролетарското и малоимотно население, отдавна кровнъ отъ буржуазнитѣ партийни щабове начело съ „добровизвѣстния и т. н.“ г. Пекаревъ (името на койго сега се носи изъ града отъ уста въ уста заради многобройнитѣ му подвизи прѣвъ послѣднитѣ 15 дни). Глупавитѣ писачи си прѣдставляватъ, че работния народъ е по глупавъ отъ тѣхъ и спокойно ще поглъща всичко което му се дроби. Изгубилитѣ обоняние го си

продажни политиканствуюци прѣсж изгубили и способността наблюдавати голѣмото отвѣрние което изпитватъ трудящитѣ когато имъ падне случай да никнатъ въ страницитѣ на буржунитѣ вѣстници, продаденитѣ редактори на които иматъ нахалността да говорятъ отъ името на широтѣ народни маси. И в. „Варненски Общински вѣстникъ“ е вече прѣвърнатъ въ клоака отъ мърсотии и мерзости, които немогатъ да изпятъ другитѣ освѣнъ ония които ботъ отъ деня на раждането си се ровятъ въ тѣхъ.

В. „СОЦИАЛИСТИЧЕСКА ТРБУНА“ — органъ на нѣколкоцини останали за чешитѣ полицейски „социалисти“ — въ единъ отъ слѣднитѣ броеве съобщава, че прѣдприели постройката на клубно помѣщение съ изпратени отъ Съвѣтска Русия рубли. Варненското работничество, което си знае съ дѣзната на какви условия изгражда работнически домъ, хвалля хрѣчката си върху безчестно лице на мизернитѣ социалъ политики и ги отминава съ прѣзрение.

ВЪНШНА ХРОНИКА

КАКЪ БУРЖУАЗНАТА ПРЕЛЪЖЕ, Москва, 2 юний. На май въ квартала на Пресная състоа единъ митингъ, въ който уча участие чуждестранни делегати на III Интернационалъ. Бѣха произнесени рѣчи отъ Султанъ, членъ на Изпълн. Ком. на интернационала и отъ швейцарскитѣ делегати Грюнеръ и Ечбахръ, въ които между другото послѣднитѣ казаха: „Прѣди нашето заминаване четехме въ всички буржуазни вѣстници, че въ Русия има безработица и че на всѣки кръстопѣтъ били поставени картечници. А какъ виждаме ние сега? Работничитѣ работничитѣ се стичатъ на митинга и вмѣсто картечници ние чуваме музика. Ние се убѣдихме въ истината и завърнали се въ Швейцария ний ще кажемъ на швейцарскитѣ работници, че ако има нѣкога истински свободна страна, то тоа е Русия. Въ нашата страна работническата класа страда извънредно много отъ послѣднитѣ на всесвѣтската война — на всѣкждѣ безработица и мизерия. Като се завърнемъ ний ще кажемъ на нашитѣ братя, че има страна, която очаква отъ тѣхъ дѣла (Rocta — L'Humanité)

Печат. „Гутенбергъ“